

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Exempla, In Septem Capitalivm Vitiorm Detestationem,
Per Qvadragesimam, An. 1646. narrata**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1649

§. 8. Ægyptiacæ Mariæ impura vita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49161)

trix sum, sacro tamen baptisate initiata, & non spiritus, sed fauilla, & cinis. Cum dicto, crucem manu sacram fronti, oculis, labijs, pectori impressit; Stygiumque hostem procul facessere iussit. Quod ubi vidit Zosimas, rursum ante eam prostratus, per Deum è Virgine natum, eam sanctissimè obtestatus est, ut panderet sibi, quæ, & vnde nam esset, & quando, vel ob quam causam, solitudinem illam, tanquam Nephaliûm lignum inhabitasset? se enim & fructum inde reportaturû, & idcirco à diuinâ Prouidentia illuc videri missum, ut illius vita sibi & toti in exemplû mundo manifestaretur.

Hæc dicentem mulier, manu sub cubitum eius leniter subiectâ, de terra leuauit, atque in hunc modum cœpit præfari. Verè erubescō, Pater, quia erubescenda feci; itaque infanda, ut si narrare cœpero, castis tuis auribus non sis toleraturus. Sed, ad me in ruborem dandam, recensebo meas insanias; atque, ut tu pro me Numini supplex fias, hîc confitebor flagitia mea, ne, in die iudicij, à misericordia eius repellar. Ad hoc exordium sene illachrymante, ita postea perorauit: *Ego, Pater, patriam quidem Ægyptum habui, bonis parentibus oriunda. Sed paruulam adhuc Sire-*

VIII,
ÆGYPTI-
ACAE MA-
RIAE IM-
PVRA VI-
TA.

res deceperunt, traxeruntq; in turpes voluptates.
 Annum aetatis duodecimum agebam, quando,
 viuentium adhuc parentum amore spreto, ad-
 noxiam aspiravi libertatem. Itaque ab illis me
 proripui, & Alexandriam veni. Ibi, heu, in quas
 non scopulos incurri? Neq; satis fuit, naufra-
 gium fecisse virginitatis. Primus casus initium
 fuit insatiabilis cupiditatis. Neq; corpus meum,
 lucri causa, prostituui, ut alia solent meretrices, sed
 immensa libidinis furore incensa, ut plures in se-
 culus allicerem, etiam à mercedem dare volentibus,
 nihil accipiebam; potiusq; mendicatio viuere, aut
 eolu vitam volebam sustentare. Ibi decem & se-
 ptem, & eò amplius annos, in hoc luxuria ster-
 quilinio, me volutavi; neq; ullam pratermissi oc-
 casionem, qua alios possem, in hoc barathrum pra-
 cipitare. Talis dum essem, vidi Libyorum &
 Egyptiorum turbas cateruatim ad littus ma-
 ris excurrentes. Et, quia, inter multos, semper
 amabam esse, quasi ex obuijs, quonam prape-
 rarent? à quodam igitur intellexi, eos Ierosoly-
 mam tendere, ad sacrosanctam Christi crucem
 deuenerandam, cuius celebritas in proximo esset.
 Cognoscite hîc, peregrinationes sacras, in-
 diuinis litteris laudatas, & alioquin vtilis, sa-
 pe tamen, pessimâ mente suscipi, multosque,
 per speciem pietatis, libidinem quærere, &
 dum

dum multum peregrinantur, raro sanctificari.
Nam & hæc mulier, tempore sacro, & voluntate sancta, ad Redemtionis nostræ terram
ituris se admiscuit, voluntate minimè sanctâ: cumque neque viaticum, neque naulum
haberet, tamen nauim audacula conscendit, se ipsam pro nauulo traditura, & multos blanditijs irretitura. Hæc mens erat peregrinantis. Numquid meritò S. Hieronymus dixit? *O ignis infernalis luxuria! cuius materia gula, cuius flamma superbia, cuius scintilla praua colloquia, cuius fumus infamia, cuius cinis immunditia, cuius finis gehenna.* Huc & ista mulier tendebat, quæ non ardebat ipsa duntaxat, sed etiam incendium in alios propagabat, nihil omittens eorum, quæ inter *opera Rom. 13. tenebrarum* numerantur. In nauim, quos sermones iecerit, quæ opera exercuerit, ipsa falsa est Zosimæ, à se neque præ multitudine numerari, neq; præ turpitudine exprimi posse. Nam iuuenari assueta in primis vectores ad risum & iocum, postea ad scelus induxit, omnium facinorum non iam discipula, sed magistra; etiam diu nolentes tandem compellens ad peccandum. Quibus prolixiore questu & lamentabiliter narratis, adiecit: *Ego quoties itineris illius reminiscor, obstupesco, quo*
P 4 pacto

pacto meas tunc mare sustinuerit impuritates, aut
 cur terra debiscens me cum nauis & ipsis aquis
1. Tim. 2. viuentem non in infernum demerserit. Sed nimirum,
 meam Deus, qui neminem vult perire, sed
 omnes saluos fieri, expectabat poenitentiam. Non
 enim vult mortem peccatoris diu tergiversantis.
Ezech. 18. Ierosolymam ubi peruenimus, ante festum; per
 eos interim ego dies, prater iuuenes cum quibus
 nauigavi, multos ciuium, multos peregrinorum
 seduxi. Tantum una mali potest femina, si mala
 est. Ita quidem tunc, in loco sancto, impie vixi,
 & eos, qui pietatis causa venerunt protraxi ad
 impietatem. Quin ipsa quoque in festiuitate exal-
 tata S. Crucis, videns, primo diluculo, undique,
 plenis vijs, ad templum fieri concursus, cucurri
 & ego, non oratum, sed ut satiarem oculorum cu-
 riositatem, & aspicerem, quod concupiscerem. Ve-
 ni in atrium templi, veni ad ipsam usq; ianuam,
 & populo confertim ingrediente, sola ingredi non
 poteram, quantumuis luctarer, occulta vi mihi
 obsistente, ac me retro agente; adeo ut me repul-
 sam usque in atrium solam stantem animaduer-
 terem. Cum autem existimarem id mihi ob mu-
 liebrem contingere infirmitatem, denuo mihi vim
 intuli, denuo in templum eniti tentavi. Sed de-
 nuo frustra, diuinaq; manu procul inde reiecta.
 Mirabar autem id mihi soli accidere, cum cete-
 ros

ros viderem, sine vlllo impedimento admitti. Hoc terq³ quaterq³ conata, terq³ quaterq³ sum exclusa. Quod, quàm multis contingeret, si Deus, ad omnes templorum fores, sicut olim collocavit ante Paradisum voluptatis Cherubim, & flammeum gladium atq³ versatilem, ad custodiendam viam ligni vite, ita & hîc apponeret Angelos excubitores? Sed certura est, tales esse custodias, ne immundi in cœlum intrent.

Gen. 3.24

Quia iniqui regnum Dei non possidebunt: neque fornicarij, neq³ adulteri, neq³ molles, neque masculorũ concubitores: nisi pœnitentiam agant, ad quam eos diuina bonitas magnis vocibus vocat,

1. Cor. 6. 9.

Matres, vt sui desiderium excitent, sæpe à se liberos repellunt, seque abscondunt, neque sinunt videri. Ad harum morem, Deus sæpe hominem repellit, manuq^{ue} subducta, finit sentire, quid sit à cœlo esse derelictum. Qua de causa beneuolè orans Dauid ait: Imple facies eorum ignominia, & quærent nomen tuum, Domine. Multi enim tum demum in se verè descendunt, postquam intelligunt, quantum à Deo Deiq^{ue} vijs descenderint, quantumq^{ue} & quàm meritò ab illo contemnantur. Itaque & mulier illa, in ipsis templi foribus, toties repulsam passa, & vi com-

IX.
ÆGYPTI-
ACAE MA-
RIAE
CONVER-
SIO ET
PŒNI-
TENTIA.
Psal. 82.
17.